

XI. Palolaitos

Palolautakunnan kertomus vakinaisen palokunnan toiminnasta v. 1939 oli seuraavan sisältöinen:

Palolautakunnan jäsenet ja toiminta. Palolautakuntaan, joka maistraatin alaisena valvoo palotointa, kuuluivat v. 1939 seuraavat henkilöt: puheenjohtajana filosofiantohtori B. Nybergh, varapuheenjohtajana teknologiantohtori Y. Talvitie sekä jäseninä viilaaaja Hj. Horniemi, asentaja H. Puukko ja ylijunailija A. Österlund sekä itseoikeutettuna jäsenenä kaupungin rakennustarkastaja arkkitehti A. Toivonen. Varajäseninä olivat kaupungin apulaisrakennustarkastaja arkkitehti I. Ahonen, itseoikeutettuna, sekä piirinuohooja S. Lindström ja insinööri E. Lucander. Kaupunginhallituksen edustajana lautakunnassa oli varatuomari E. Tulenheimo ja sihteerinä toimi kansliasihteeri G. V. Brotherus.

Palolautakunta kokoontui kertomusvuonna 18 kertaa ja käsitteli 157 varsinaista asiaa, jotka antoivat aihetta lausuntoihin tai esityksien tekemiseen. Pöytäkirjaan merkittiin 135 tiedonantoa. Erinäisille kaupungin viranomaisille ja yksityisille annettiin sitä paitsi palopäällikön toimesta 919, edellisenä vuonna 714, kirjallista lausuntoa, esitystä tai todistusta. Asema-kaava- ja rakennusasioita koskevia lausuntoja palolautakunta antoi 63 ja palopäällikkö 200.

Tärkeimmistä palolautakunnassa käsitellyistä asioista mainittakoon kaupungin nuohouspiirien uusi jako, joka tuli voimaan heinäkuun 1 p:stä lukien. Täten lisääntyi nuohouspiirien lukumäärä kolmella, joten niitä sanotusta päivästä lukien on 14. Uusien nuohouspiirien piirimestareiksi valittiin A. Halonen, S. K. Lindström ja L. Leppälä.

Palokunta. *Viranhaltijat.* Kertomusvuoden aikana erosi palokunnan palveluksesta 1 sääntöpalkkainen viranhaltija, vanhempi palokorpraali K. Karjala, joka sairauden takia siirtyi eläkkeelle. Vakinaiseen palvelukseen otettiin 1 sääntöpalkkainen viranhaltija.

Terveystila palokunnassa oli kertomusvuoden aikana tyydyttävä. 67 miestä sairasti yhteensä 1,432 päivää.

Kalusto. Palokunnan kalustossa tapahtui vuoden aikana erinäisiä muutoksia. Vanhentuneina ja käyttöön kelpaamattomina myytiin eräs sairausvaunu sekä eräs tarkastusauto. Uusi kuorma-auto hankittiin ja myyty tarkastusauto korvattiin uudella, ajanmukaisella moottoriajoneuvolla. Lisäksi hankittiin 4 uutta moottoriruiskua.

Palokunnan miesvahvuus ja moottoriajoneuvojen luku oli seuraava:

Paloasema	Henkilökunta				Moottoriajoneuvot							Moottoriruiskuja
	Päällystä	Alipäällystä	Miehistöä	Kaikkiaan	Palautoja	Vesivahinkojen suoja-autoja	Henkilöautoja	Satran-kuljettajia	Linjat-korjausautoja	Kuorma-autoja	Kaikkiaan	
Pääpaloasema	4	8	70	82	8	1	5	3	1	3	21	8
Kallio	1	4	35	40	9	—	1	1	—	1	12	—
Käpylä	—	1	8	9	2	—	—	—	—	—	2	1
Pasila	—	—	6	6	1	—	—	—	—	—	1	—
Sörnäisten niemi	—	—	6	6	2	—	—	—	—	—	2	—
Yhteensä	5	13	125	143	22	1	6	4	1	4	38	9

Palokunnalla oli yksi vaahtosammutusauto, joka oli varustettu 1,000 min./litr. pumpulla, kolme letkuautoa, kaksi konetikapuuautoa, kaksi savusukellus- ja valaistusautoa ja viisitoista ruiskuautoa, joista viimeksi mainituista kolme oli varustettu 500, yksi 800, neljä 1,000, kaksi 1,500 ja yksi 1,700 min./litr. pumpulla sekä neljä 2,000 min./litr. pumpulla. Moottoriruiskuista, joita oli 9, oli yksi 250, yksi 600 ja seitsemän 700 min./litr. tehoista.

Palokunnan kaikkien moottoriajoneuvojen yhteinen ajomatka oli 83,659. s km.

Paloilmoitus. Palolennätinkeskuksia oli pääpaloasemalla sekä Kallion, Käpylän, Pasilan ja Sörnäisten niemen paloasemilla.

Käytännössä oli palokelloja kaikkiaan 252. Lennätinverkkoon kytkettyjä yksityisiä palokelloja oli kaikkiaan 25 paikassa. Automaattihälyttäjiä oli viidessä paikassa. Palohälytyspuhelin oli kytkettynä puhelinkeskukseen erikoisnumerolla 500, johtoja oli kolme. Paloasemien välisiä tietoituksia varten oli asemien välillä suoraan kulkeva puhelinjohto.

Palopostit ja muut vedenottoapaikat. Vesijohdon paloposteja tuli lisää 138, kaikkiaan niitä oli 1,665. Yksityisiä, vesijohtolaitoksen hoidossa olevia posteja oli 35. Palokaivoja oli kolme.

Vapaaehtoinen palokunta. Vapaaehtoisen reservipalokunnan päällystön miesluku oli 32, alipäällystön ja miehistön 301.

Kalustoon kuului neljä paloautoa, joista kolme ruiskuautoa, yksi kalustoauto ja kaksi irrallista moottoriruiskua sekä 4,140 m letkuja.

Vapaaehtoisen palokunnan lentävään osastoon kuului 40 miestä. Sen hälytys oli järjestetty tapahtuvaksi puhelinkeskuksen kautta kulkevalla hälytyspuhelimella. Kaupunki avusti kertomusvuonna vapaaehtoista palokuntaa 50,000 mk:lla. Vapaaehtoinen palokunta kutsuttiin vuoden aikana 59 kertaa antamaan n.s. kaukoavustusta tulipaloissa kaupungin lähiympäristössä.

Palotarkastukset. Kaikkien kaupungin alueella olevien kiinteistöjen yleisen palotarkastuksen suoritti palokunnan palotarkastaja. Paitsi näitä tarkastuksia piiripalomestari suorittivat 883 tarkastusta tulen- ja henkilöturvallisuuteen nähden vaarallisissa laitoksissa kukin omassa piirissään. Näistä tarkastuksista apulaispalopäällikkö suoritti 164, palomestari Åström 380 ja palomestari Harne 339. Tämän ohella palopäällikkö toimitti tarkas-

tuksia yleisissä kokoussaleissa, teattereissa, bensiininsäilytyspaikoissa, filmivarastoissa, suurehkoissa autovajoissa y.m. tulenaroissa paikoissa.

Turvavartio teattereissa. Teattereissa y.m.s. huoneistoissa oltiin vartiossa näytäntöjen aikana seuraavasti: Kansallisteatterissa 2—3 miestä 238 kertaa, Kansanteatterissa 1—2 miestä 200 kertaa, Ruotsalaisessa teatterissa 2—3 miestä 281 kertaa, Koiton näyttämöllä yksi mies 193 kertaa, Suomalaisessa oopperassa 2—3 miestä 111 kertaa ja Balderin juhlahuoneistossa yksi mies 4 kertaa.

Nuohoustoimi. Kaupunki jaettiin nuohoustöiden suorittamista varten 14 nuohouspiiriin. Jokaisessa piirissä oli piirinuohooja velvollinen tarpeellisine apumiehinne maistraatin vahvistaman taksan mukaan toimittamaan savutorvien ja tulisijojen puhdistuksen sekä pyynnöstä nuohoamaan kaakeliuunien putket ja muut pienehköt savujohdot.

Palojärjestyksen mukaan piirinuohooja oli vastuunalainen siitä, että nuohoaminen tapahtui oikeaan aikaan ja huolellisesti, jottei jäänyt nokivalkean vaaraa. Hän oli myöskin velvollinen korvaamaan itse aiheuttamansa vahingot tullsijoissa tai savuhormissa.

Piirinuohooja otti itse palvelukseensa tarvittavan miehistön ja maksoi sille palkan. Hän ei nauttinut palkkaa kaupunginkassasta. Nuohoamisesta tulevat palkkiot piirimestari kantoi edellä mainitun taksan mukaan talonomistajilta.

Nokivalkeiden lukumäärä v. 1928—39 oli seuraava:

1928	47	1932	28	1936	29
1929	68	1933	20	1937	18
1930	41	1934	19	1938	17
1931	31	1935	16	1939	16

Tulipalot. Palokunta hälytettiin kertomusvuoden aikana 574 kertaa, niistä 370 kertaa Helsingissä ja 7 kertaa muualla sattuneen todellisen tulipalon tai tulipalonvaaran johdosta, 16 kertaa nokivalkean tähden, 27 kertaa käryn ja savun takia, 24 kertaa happikoje- tai pulmoottoriavustuksen antamista varten, 26 kertaa erehdyksestä, 9 kertaa yksityisen hoidossa olevassa palolennätinverkostossa esiintyneen vian takia, 16 kertaa ilkkivaltaisuudesta, edellisenä vuonna 32 kertaa, 3 kertaa veden pumppuamista varten sekä 76 kertaa muista syistä. Edelliseen vuoteen verraten hälytysten lukumäärä kasvoi 70:llä, tulipalojen lukumäärä 53:lla.

Tulipaloja oli Helsingissä tammikuussa 37, helmikuussa 23, maaliskuussa 29, huhtikuussa 24, toukokuussa 41, kesäkuussa 41, heinäkuussa 44, elokuussa 34, syyskuussa 32, lokakuussa 22, marraskuussa 27 ja joulukuussa 16. Kaukoavustusta annettiin toukokuussa 7 kertaa, kesäkuussa ja heinäkuussa kerran.

Ensimmäinen tieto tulen irtipääsystä saatiin 213 tapauksessa puhelimitse, 154 tapauksessa palolennättimellä ja 10 tapauksessa suullisen sanantuojan kautta. 248 tulipaloa sattui päivällä klo 6—18 ja 129 tulipaloa yöllä klo 18—6 välisenä aikana.

Tulipalojen jakautuminen tulen irtipääsypaikan mukaan näkyy seuraavasta yhdistelmästä:

	Kivi- raken- nuksia	Puu- raken- nuksia	Yh- teensä		Kivi- raken- nuksia	Puu- raken- nuksia	Yh- teensä
Asuinhuoneita	53	12	65	Ullakoita	11	—	11
Kylpyhuoneita	—	1	1	Kattoja	2	—	2
Eteisiä	1	—	1	Pesutupia	—	1	1
Vaatekomeroita	2	—	2	Hissimootoreita	1	—	1
Elokuvateattereita ...	1	—	1	Bensiininjakeluase-			
Ravintoloita	5	—	5	mia	1	—	1
Tehtaita ja työpajo-				Autovajoja	6	—	6
ja	15	—	15	Kattilahuoneita	5	—	5
Valimoita	1	—	1	Ilmanvaihtokanavia .	6	—	6
Työhuoneita	10	4	14	Moottorikoppeja	1	—	1
Kahvipaahtimoita ...	4	—	4	Varastohuoneita	7	1	8
Laboratorioita	1	—	1	Varastosuojia ja ulko-			
Puhelinkeskuksia	1	—	1	huonerakennuksia	—	21	21
Myymälöitä	4	—	4	Ruokailukoppeja	—	3	3
Saunoja	3	—	3	Muita tulen irtipääsy-			
Rakenteilla olevia ta-				paikkoja	—	—	157
loja	15	—	15				
Kellareita	14	—	14	Yhteensä	170	43	370

Taulukossa luettelemattomat muut tulen irtipääsypaikat olivat hiili-varastoja 43, autoja ja moottoripyöriä 27, laivoja ja moottoriveneitä 7, ruohikkoja y.m. maa-alueita 22, kasvavia puita 4, rikkalaatikoida 15, valomainoksia 3, tervapatoja 7, kaatopaikkoja 7, lautakasoja 3, sähkötuulet-tajia 1, hissikuiluja 1, raitio- ja rautatievaunuja 2, halkopinoja 4, kaasuja sähköpylväitä 1, metsämaita 4, trasselipaaleja 1, soittolavoja 1, olkkiasoja 1, siltoja 1, tuhka-astioita 1 ja kalkkilaatikoita 1.

Kaukoavustusta aiheuttaneet tulipalot jakautuivat tulen irtipääsypai-kan mukaan seuraavasti: asuinrakennuksia 3, tehtaita ja työpajoja 2, heinälatoja 1 ja metsämaita 1.

Eri palopiirien, kaupunginosien, esikaupunkien ja kaupungin ulkopuolella sijaitsevien alueiden kesken tulipalot jakautuivat seuraavasti: I palopiiri 98, II palopiiri 132, III palopiiri 134 ja palopiirien ulkopuolella 6 eli yhteensä 370. Lisäksi avustettiin 7 tulipalon sammuttamisessa muissa kunnissa.

I kaupunginosa	17	XIV kaupunginosa	21
II »	24	XV »	4
III »	9	XVI »	2
IV »	36	XX »	39
V »	12	XXI »	2
VI »	22	XXII »	20
VII »	13	XXIII »	5
VIII »	12	XXV »	17
IX »	5	Pasila	10
X »	35	Meilahti	2
XI »	21	Nihtisaari	1
XII »	28	Palopiirien ulkopuolella olevat	
XIII »	7	alueet	6

Yhteensä 370

Kaukoavustus

7

Tulen irtipääsyn syyt näkyvät alla olevasta yhdistelmästä:

Oikosulku sähköjohdoissa	31	Uuttauskojeen varomaton kä-	
Avotulen varomaton käsittele-		sitteleminen	10
minen	23	Sopimattomassa paikassa säily-	
Itsesytytys	55	tetty tulensekainen tuhka ...	7
Lämmityskamiinin huolimaton		Syttyminen kaasuliekistä	6
hoito ja sijoitus.....	22	Lämpöjohtojen puutteellinen	
Varomaton tupakanpolttto	28	eristys	2
Moottorin kaasuttajan, pako-		Puhalluslampun varomaton kä-	
putken tai jarruttajan sytyt-		sitteleminen	10
tämä	16	Veturista lentäneet kipinät	7
Moottorin ylikuumentuminen ...	3	Sähkömoottorit	5
Lasten leikkiminen tulella	24	Räjähdytys	3
Puutteellinen tulisija tai savu-		Sähkökeittokejoje tai silitysrauta	5
johto	13	Katolle lentäneet kipinät	5
Tulenaran aineen varomaton		Niittauksesta lentänyt kipinä ..	2
käsitteleminen	9	Nokivalkea	1
Lampun, tulitikun tai kyntti-		Murhapoltto	1
län varomaton käsitteleminen	7	Pommitus	17
Tulisijasta pudonneet kekäleet		Selville saamaton syy	29
tai kipinät	8		
Ylikuumentunut tulenarka aine	13		Yhteensä 370
Tulisijan tai savujohdon liialli-		Kaukoavustus	7
nen kuumentuminen	8		

Kertomusvuoden aikana sattuneesta 377 tulipalosta oli 195 eli 51.7 % pientä eli sellaista, että ne sammutettiin pönttöruiskulla tai muulla ensi-apuruiskulla, 131 eli 34.8 % keskikokoista, jotka sammutettiin käyttämällä yhtä vesijohdon, moottoriruiskun tai n.s. säiliöauton suihkua, sekä 51 eli 13.5 % vakavampaa laatua, joissa tarvittiin suurempi määrä vesisuihkuja tulen sammuttamiseen. Yksi tulipaloista oli niin suuri, että pääpaloaseman piti kokonaisuudessaan osallistua sammutustyöhön.

Vakavaluontoisimpiin tulipaloihin kuuluviksi voidaan lukea paitsi pommituksen aiheuttamia, seuraavat tulipalot:

Tammikuun 12 p:nä pääsi tuli irti puhalluslampun varomattoman käsittelemisen johdosta Nastolantien 33:n asuinrakennuksen kellarissa. Laudoista rakennettu kaksikerroksinen huvila paloi käyttökelvottomaksi. Sammutuksessa käytettiin 6 vesisuihkuja. Vahingot olivat n. 110,000 mk.

Helmikuun 21 p:nä pääsi tuli irti Elannon leipomossa Kaikukadun 2:ssa. Palossa, joka levisi ilmanvaihtokanavan kautta myös ullakolle, tuhoutui kahden leivänkuivatusuunin sisustus ja niissä kuivamassa olleet leivät sekä ullakon laudoitus. Sammutuksessa käytettiin 4 suihkua. Vahingot nousivat n. 380,000 mk:aan.

Maaliskuun 28 p:nä syttyi Munkkisaarella tulipalo Suomen kaapelitehtaan puisessa tehdasrakennuksessa, joka tuhoutui täydellisesti. Niihikään tuhoutui osa koneistoa sekä raaka-aineet. Sammutuksessa käytettiin 13 vesisuihkuja. Vahingot nousivat n. 3,265,000 mk:aan.

Huhtikuun 30 p:nä syttyi Nihtisaarella Suomalaisen pursiseuran ravintolarakennus palamaan. Puinen rakennus paloi perustuksiaan myöten. Sammutuksessa käytettiin 5 suihkua. Vahingot olivat n. 260,000 mk.

Kesäkuun 8 p:nä syttyi Lapinlahdenkadun 8:ssa olevassa Radiator oy:n autovajassa tulipalo, jossa tuhoutui vajan katto ja sisustus sekä 2 vajassa ollutta autoa. Autovajasta johti ovi liikkeen varastoon, johon tuli myös tunkeutui. Sammutuksessa käytettiin vaahtoa ja 5 vesisuihkua. Vahingot olivat n. 140,000 mk.

Lokakuun 12 p:nä syttyi ratsastusmaneesin puinen keittiö-ruokalarakennus palamaan. Rakennus paloi poroksi. Sammutuksessa käytettiin 8 vesisuihkua. Vahingot nousivat n. 170,000 mk:aan.

Tapaturmat. Helmikuun 25 p:nä Cosmopolite nimisessä hotellissa sytyneessä tulipalossa sai kolme henkilöä palohaavoja. Näistä kuoli yksi seuraavana päivänä.

Palovahingot ja niiden korvaaminen. Tulen välittömästi uhkaaman irtaimen omaisuuden arvo oli 268,566,755 mk ja kiinteän omaisuuden arvo 456,160,825 mk eli yhteensä 724,727,580 mk. Vahingon suuruus tai palovahingon korvauksen määrä irtaimistosta nousi 4,471,931: 75 mk:aan ja kiinteimistöstä 1,489,920: 10 mk:aan eli yhteensä 5,961,851: 85 mk:aan.

Palovahingonkorvauksia kotimaiset vakuutuslaitokset suorittivat 5,940,851: 85 mk ja ulkomaiset vakuutuslaitokset 21,000 mk eli yhteensä 0.82 % uhatun omaisuuden arvosta.

Vertailun vuoksi on seuraavassa merkitty palovahingon korvausprosentit v:n 1928—39 väliseltä ajalta:

1928	3.0	1931	0.6	1934	0.6	1937	1.8
1929	0.9	1932	0.9	1935	0.4	1938	0.8
1930	1.0	1933	2.8	1936	1.1	1939	0.8

Sairaankuljetustoiminta. Sairaankuljetusautoja käytettiin kertomusvuoden aikana yhteensä 5,706 kertaa, joista 5,416 kertaa sairaiden ja 290 kertaa tapaturmaisesti vahingoittuneiden henkilöiden kuljettamiseen. Vastaavat luvut v. 1938 olivat 5,778, 5,593 ja 185. Kuljetusten lukumäärä väheni 72:lla. Ajojen lukumäärä päivää kohden oli 15.6 eli 0.2 pienempi kuin edellisenä vuonna.

Kuljetukset jakautuivat eri kuukausien kesken seuraavasti:

Kuukausi	Sairaus- tapauk- sia	Tapa- turmia	Yhteensä	Kuukausi	Sairaus- tapauk- sia	Tapa- turmia	Yhteensä
Tammikuu.....	491	13	504	Heinäkuu ...	389	20	409
Helmikuu	477	15	492	Elokuu	432	15	447
Maaliskuu	527	15	542	Syyskuu	451	15	466
Huhtikuu	531	11	542	Lokakuu	489	23	512
Toukokuu	524	15	539	Marraskuu ...	343	92	435
Kesäkuu	489	22	511	Joulukuu	273	34	307
Yhteensä					5,416	290	5,706

Kuljetusmatkojen pituus oli 49,558 km, edellisenä vuonna 50,807 km. Kuljetuksista suoritettiin kaupunginkassaan yhteensä 185,903 mk, edellisenä vuonna 196,725: 75 mk.

Palolaitoksen todelliset kustannukset v. 1939 käyvät ilmi seuraavasta taulukosta:

	Määräraha, mk	Kustannukset kir- jojen mukaan, mk	Säästö (+) tai ylitys (-) mk
Palkkiot	1) 37,000: —	35,515: —	+ 1,485: —
Sääntöpalkkaiset virat	2) 4,860,425: —	4,845,206: —	+ 15,219: —
Kesälomasijaiset	3) 189,000: —	188,010: —	+ 990: —
Vuokra	890,920: —	890,920: —	—
Lämpö	352,175: —	321,207: 70	+ 30,967: 30
Valaistus	4) 59,000: —	46,225: 80	+ 12,774: 20
Siivoaminen	12,000: —	11,626: 05	+ 373: 95
Vedenkulutus	36,200: —	33,753: 40	+ 2,446: 60
Puhtaanapito	10,200: —	8,637: 50	+ 1,562: 50
Kaluston hankinta	442,875: —	442,788: 85	+ 86: 15
Kaluston kunnossapito	5) 390,000: —	388,402: 75	+ 1,597: 25
Painatus ja sidonta	6,000: —	4,876: 60	+ 1,123: 40
Tarverahat	22,400: —	24,999: 90	— 6) 2,599: 90
Vaatteiden pesu	25,000: —	24,613: 50	+ 386: 50
Lääkkeet ja sairaanhoito- tarvikkeet	7,000: —	6,900: 70	+ 99: 30
Yleisten laitteiden kunnos- sapito	5,000: —	4,624: 40	+ 375: 60
Käyttövoima	10,800: —	8,923: 20	+ 1,876: 80
Autojen käyttö	93,830: —	122,877: 40	— 7) 29,047: 40
Hevosten elatus	3,000: —	—	+ 3,000: —
Vakuutusmaksut	60,000: —	56,762: 95	+ 3,237: 05
Väestönsuojelutarpeet	8) 310,467: —	310,215: —	+ 9) 252: —
Yhteensä	7,823,292: —	7,777,086: 70	+ 46,205: 30

Kutakin kaupungin henkikirjoissa olevaa asukasta kohden kustannukset nousivat 30: 80 mk:aan.

Avustus- ja huvirahasto. Palokunnan avustus- ja huvirahasto sai alkunsa siitä, että kaupunginvaltuusto myönsi palokunnalle määrätyn osan kertyneistä sairaankuljetusmaksuista. Rahaston pääoma oli kertomusvuoden alussa 348,881: 01 mk.

Rahasto lisääntyi vuoden aikana sairaankuljetusmaksuista 17,997 mk, koroista 12,614: 05 mk, lahjoista sekä palotornin sisäänpääsy- y.m. maksuista 14,590 mk eli yhteensä 45,201: 05 mk:lla.

Menot, käsittäen kapellimestarien palkkaamisen palokunnan soittokuntia varten, kirjojen sekä urheilupalkintojen ostot, tarjoilun miehistöille juhlapäivinä, palokunnan kesäkodin vuokraan ja ylläpitoon tarvittavat maksut y.m. nousivat 46,621: 05 mk:aan.

Yleististä käyttövaroistaan kaupunginhallitus myönsi 14,400 mk palokunnan soittokuntien ylläpitämiseen kertomusvuonna.

1) Tähän sisältyy vuoden aikana myönnetty 11,500 mk:n suuruinen lisämääräraha — 2) S:n 87,180 mk. — 3) S:n 2,700 mk. — 4) Tähän on 10,000 mk siirretty lämpö määrärahadista. — 5) Tähän on 60,000 mk siirretty kaluston hankintamäärärahadista. — 6) Marraskuun 29 p:nä kaupunginvaltuusto oikeutti ylittämään määrärahan 3,000 mk:lla. — 7) S:n lokakuun 25 p:nä 30,000 mk:lla. — 8) Tästä on 69,177 mk siirretty v:sta 1938. — 9) Siirrettiin v:een 1940.

Joulukuun 31 p:nä 1939 rahaston pääomamäärä oli 347,461:01 mk, josta 97,500 mk oli sijoitettuna Helsingin kaupungin v:n 1934 5 ½ %:n obligatioihin 10 kpl. litt. B, 16,400 mk pankkiosakkeina sekä pankissa 96,843:20 mk talletustilillä ja 136,717:81 mk säästötillillä.

Palokunnan toiminta sodan aikana. Ensimmäisen ilmapommituksen sattuessa marraskuun 30 p:nä osallistui sen aiheuttamien tulipalojen sammutukseen vain 340 miestä eli vähemmän kuin puolet siitä n. 800 miehen määrästä, jonka väestönsuojeluviranomaiset olivat katsoneet vähintään tarvittavan ilmapommituksen mahdollisesti aiheuttamien tulipalojen sammuttamiseksi. Paloautojen, moottoriruiskujen ja tarkoitukseen soveltuvien kuorma-autojen lukumäärä osoittautui myös riittämättömäksi. Tämän vuoksi olikin otettava muutamia yksityisten omistamia kuorma-autoja sammutusmiehistön ja kaluston kuljettamista varten palopaikoille. Miehistön varustaminen kylmän sään vuoksi välttämättömillä päällystakeilla ja turkislakeilla tuotti niinkään vaikeuksia, koska tarkoitukseen soveltuvat turkislakit ja kankaat oli takavarikoitu puolustuslaitoksen tarpeisiin. Samasta syystä ei nahkasaappaitakaan saatu riittävästi hankituksi, vaan oli osittain tyydyttävä väestönsuojelukeskuksen toimittamiin kumisaa-paisiin.

Sammutusjoukkojen miesvahvuus oli sodan alkaessa ja sen ensimmäisinä päivinä pienempi kuin rauhan aikana, joka aiheutui siitä, että useita kymmeniä Vapaaehtoisen palokunnan parhaista miehistä oli kutsuttu sota-palvelukseen eikä heitä silloisen väestönsuojelupäällikön tarmokkaista yrityksistä huolimatta saatu vapautetuiksi, joitakin yksityistapauksia lukuun-ottamatta. Väestönsuojelupäällikön toimenpiteiden johdosta saatiin sammutusjoukkoihin kuitenkin pian täydennystä, kun niihin komennettiin 120 nostoväen I luokan miestä. Kun kaupunginhallitus sitä paitsi päätti, että palokunnan kesälomasijaiset ja eräät vapaaehtoiset saatiin ottaa palvelukseen sodan ajaksi, lisääntyi joukkojen lukumäärä vielä parillakymmenellä miehellä. Edellä mainittujen nostomiesten koulutus pantiin heti alulle ja jatkui se rauhan tuloon saakka.

Vihollisen marraskuun 30 p:nä sekä joulukuun 1 ja 21 p:nä suorittamien ilmapommitusten seurauksina syttyi kaupungissa, varsinkin ensiksi mainittuna päivänä, useita tulipaloja, joiden torjumiseen yllä mainitut sammutusjoukot tarmokkaasti osallistuivat.
